

1. Еднаква голѣмина на всички букви, които влизатъ въ състава на писмото, съ изключение на ония елементи, които излизатъ вънъ отъ рамкитѣ на тѣснитѣ редове;

2. Еднакво разстояние между всички букви въ писмото;

3. Еднакво разстояние между думитѣ въ писмото;

4. Безусловно съединяване на всички букви въ думитѣ на текста;

5. Елементитѣ, които се пишатъ отгоре надолу, да бждатъ по-дебели отъ тия, които се пишатъ отдолу нагоре;

6. Еднакъвъ наклонъ на всички букви — 70° — 75° .

Ала най-важното условие, за да има въ отдѣленіето или класа издържанъ, четливъ и красивъ почеркъ, това е учителятъ. За това дълъгъ се налага на всѣки учителъ да пише образцово, четливо и красиво. Само той ще събуди естетическия вкусъ на своитѣ ученици и ще ги подтикне къмъ хубаво писане. Известно ни е, че ученицитѣ подражаватъ почти въ всичко. На насъ дори често тѣ казватъ: „Ехъ, да можемъ да пишемъ нато учителя!“ Не пишемъ ли хубаво, ние не можемъ да научимъ и децата да пишатъ красиво.

Дойдемъ ли до положението да имаме здрави, жизнерадостни и щастливи ученици, които да иматъ пѣргави рѣще, нормална стойка и добро душевно настроение въ часъ по писане и ясно, четливо, издържано и красиво писмо, което да поражда чувство на редъ, спретнатостъ и спазваме ли хигиеническитѣ правила — съ право ще кажемъ, че ние сме изпълнили задълженията си по писане, а съ това сме и допринесли твърде много за общото възпитателно и образователно развитие на ученицитѣ.